

UPPSALA
UNIVERSITET

Juridiska fakultetsnämnden

Box 256
SE-751 05 Uppsala

REMISSYTTRANDE

1 (2)

2019-11-21

JURFAK 2019/55

Kulturdepartementet

Remittering av betänkandet från 2018 års AV-utredning En moderniserad radio- och tv-lag (SOU 2019:39)

(Ku2019/01489/MD)

Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet har genom remiss anmodats att yttra sig i rubricerat ärende. Fakultetsnämnden får härmed lämna följande synpunkter.

Remissen avser förslag till förändringar i radio- och tv-lagen (2010:696) enligt direktiv (EU) 2018/1808 (det s.k. ändringsdirektivet). Ändringarna görs i AV-direktivet (2010/13/EU) och har motiverats av ändrade marknadsförhållanden. Det finns ett antal frågor som skulle kunna diskuteras. Juridiska fakultetsnämnden har dock valt att fokusera på implementeringsmetoden i sig.

Det finns anledning att ta upp bakgrunden till ändringsdirektivet enligt de inledande skälen, dvs. att marknaden i snabb takt har förändrats bl.a. genom den fortlöpande sammansmältningen/konvergensen mellan tv och internet-tjänster. Även tittarvanorna har förändrats och många tittare har övergått till andra former av utrustning för att konsumera audiovisuellt innehåll. Nya former av innehåll har också blivit viktigare såsom videoklipp, eller s.k. användargenererat innehåll. Mediekonvergensen kräver därför uppdaterade regler för att tillgodose behovet av balans mellan tillgången till olika innehållstjänster, konsumentskydd och konkurrens. Slutsatsen blir enligt skäl 3 att AV-direktivet bara bör omfatta tjänster vars huvudsakliga syfte är att tillhandahålla program i informations- underhållnings- eller utbildningssyfte samt har audiovisuellt innehåll och en audiovisuell form som kan särskiljas från tjänsteleverantörens huvudsakliga verksamhet. Som exempel tar man upp audiovisuellt innehåll i nättidningar som anses omfattas av AV-direktivet om det ifrågavarande innehållet går att särskilja från den huvudsakliga verksamheten, dvs. tillhandahållande av nyheter i skriftlig form. Problem när det gäller att avgränsa AV-direktivets tillämpningsområde uppstår också när det gäller sociala media. Man understryker att sociala medietjänster behöver omfattas av AV-direktivet i och med att de konkurrerar om samma publik och intäkter. De ger också användarna möjlighet att forma och påverka andra användares åsikter. Man ser därför ett starkt behov av att skydda minderåriga och allmänheten i övrigt. Däremot anses det inte finnas skäl att reglera sociala media som helhet. Det är bara när det är program och användargenererade videor som tillhandahålls och som utgör en väsentlig funktion i tjänsten.

UPPSALA
UNIVERSITET

REMISSYTTRANDE

2 (2)

2019-11-21

JURFAK 2019/55

Så anses inte vara fallet när det audiovisuella innehållet är underordnat eller utgör en mindre del av tjänsten, skäl 9.

Mot angiven bakgrund kan det enligt fakultetsnämndens mening ifrågasättas om det inte börjar bli dags att även i svensk rätt skilja mellan de regler som rör rörliga bilder, med eller utan ljud och radio, dvs. närmare ansluta till AV-direktivet. Begreppsapparaten börjar, i och med att även videodelningsplattformstjänsterna behandlas, bli alltför ohanterlig och svårbegriplig, som t.ex. när man talar om tv-program i samband med videodelningsplattformstjänster, eller när audiovisuella medietjänster inte definieras alls trots det nära sambandet till just dessa.

Förslag till yttrande i detta ärende har upprättats av professor emerita Lena Olsen. Yttrandet har på delegation avgivits av Juridiska fakultetens dekanus, professor Mattias Dahlberg.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Mattias Dahlberg', written over the printed name.

Mattias Dahlberg